

Jurij Andruhovics

Pályaudvar

*itt vagyunk igyekszünk a megfelelő vonatra szállni
a táblákat követve felgyorsítunk
szűk folyosókon át batyuk és bőröndök közt
nincs mikor felnézni oda ahol a kupola
gömbívén
porosan és unottan lóg
egy kristálycsillár
izzadt aprópénzt szorítunk mint egy rugót
rendezetlen sorokba szerveződünk
fölöttünk a falból úgy tízéves gipszputtó
kisfiú nyúl ki és
időnként aranyozott kürtjébe fúj
oldalra pillantunk egy unott szőke lány felé
aki az oszlopnak dől és almát eszik
végre kijutunk
a sör és rózsák szagától elnehezült peronhoz
megcsókolunk valakit kérünk ne felejtse el kételkedünk
benne hogy jó helyen ülünk
míg végre elválunk a földtől
puhán elindulunk
és megnyugodva nézzük az ablakból ahogy sárgulni
kezdenek az első külvárosi fák*

Éjféli távozás a Viszokij Zamokból

*biztos nem édenkert nem fénylenek narancsok
csak elhagyott ösvények elveszített nyomok
nincs nálunk más csak egy zseblámpa Pidzamcse
irányába indulunk*

*kirohanni a sötétbe ingatag öröm
de tűz gyúl-e majd
mikor apró csöndszikrák aranyozzák be
a két tenyered között kipergő homokot*

*szorosan vagyunk a fák közt a város sötét
eleven faágak nyúlnak ki utánunk
az éjszaka zöldje kiárad míg tud fennakad
a hegyről elrepülünk még mindig repülünk
egyetlen csillag sincs tüskék érintése
a zseblámpa hol van már fénylik-e még
finom karcolások a hulló vér megéri
még remény nélkül is*

még a sötétben is

*mert tényleg kik vagyunk
a világon ha hét lépéssel
szeretni keresünk mint az aranymosók
minden ház bezárva
szoknya a bogáncsban
egy szálka
az arcodban*

Jurij Andruhovics (1960) költő, prózaíró, esszéista, fordító. A '80-as években megjelenő szatirikus, neoavantgárd csoport, a Bu-Ba-Bu egyik alapítója, a '90-es évektől erősen proeurópai orientációjú, gyakran közéleti szövegeket, illetve a jerofejevi–bulgakovi hagyományhoz kapcsolódó, posztmodern prózát ír. *Moszkoviáda* című regénye magyarul is megjelent (Gondolat, 2007). Nyugat-Ukrajnában, Ivano-Frankivszkban él.

Vonnák Diána fordításai